

політичного тиску, певних ворогів, а з сусідами по регіону, з великими державами підтримуються нормальні партнерські відносини. Отже, непотрібно відволікати значні ресурси на вирішення цих проблем, а є можливість покласти початок виходу на нову парадигму внутрішнього розвитку та інтеграції із зовнішнім середовищем, яка б відповідала новим вимогам і можливостям

Сучасні процеси глобалізації світового економічного розвитку не оминають і Україну, яка поступово інтегрується до міжнародної економіки. Основним суб'єктом сучасних міжнародних економічних відносин виступає підприємство як ключова ланка ринкової економіки. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства є важливою і невід'ємною сферою господарської діяльності, яка при ефективному використанні всього комплексу сучасних форм і методів міжнародного бізнесу здатна позитивно впливати на ефективність виробництва, його технічний рівень, якість продукції, що виробляється.

Вихід підприємства на зовнішні ринки сприяє пристосуванню економіки до системи світогосподарських відносин, формуванню економіки відкритого типу. Саме тому розвиток зовнішньоекономічної діяльності підприємств — це суттєвий фактор підвищення ефективності господарської діяльності як на рівні мікроекономіки, так і в масштабах усього народного господарства.

Кочетова Т.І., доцент, Харків, НТУ «ХП»
Яцина В.В., к. е. н., доцент, Харків, НТУ «ХП»

ВИЗНАЧЕННЯ ПІДХОДІВ ДО ПЛАНУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА

За ринкової економіки значно підвищується матеріальна відповідальність керівника підприємства за його фінансовий стан. Саме тому зросла важливість перспективного, поточного та оперативного фінансового планування для забезпечення фінансового стану та підвищення рентабельності підприємств.

Управління фінансами об'єктивно є найважливішою сферою діяльності будь-якого суб'єкта соціально-ринкового господарства, особливо підприємства, що веде виробничо-комерційну діяльність. Зміна технології виробництва, вихід на нові ринки, розширення або згортання об'ємів випуску продукції вимагають глибоких фінансових розрахунків, стратегії залучення, розподілу, перерозподілу і інвестування фінансових ресурсів.

Планування являє собою набір процедур і рішень, за допомогою яких розробляється стратегія підприємства, яке виконується за допомогою управління і забезпечує досягнення цілей функціонування підприємства.

Планування завжди опирається на дані минулих періодів діяльності підприємства, воно здійснюється для того, щоб визначити розвиток підприємства в перспективі й контролювати його. Проблема полягає в тому, що деякі аспекти функціонування економічної системи не піддаються оцінці, наприклад, дії конкурентів, економічні цикли, страйки, політична обстановка й т. п. Оскільки підприємство не тільки не може мати всю необхідну інформацію для складання надійного плану, а часто й не знає про існування яких-небудь базових даних, якість планових рішень істотно залежить від компетентності й професійного рівня планових працівників. Звідси випливає, що систему планування на підприємстві необхідно структурувати таким чином, щоб використалися всі наявні фактори: економіко-управлінський інструментарій, досвід і знання співробітників.

В умовах ринкового господарювання найважливішими факторами, що обумовлюють масштаби і темпи розвитку підприємства, є обсяг і структура фінансових ресурсів, які перебувають в його розпорядженні. Без визначення фінансових можливостей та перспектив забезпечення сталого фінансового стану підприємство не може досягти стабільного економічного розвитку. Організація фінансового планування може бути ефективною тільки тоді, коли в ній будуть закладені науково обґрунтовані принципи.

Досвід як зарубіжних фірм, так і українських підприємницьких структур свідчить, що в умовах ринку недооцінка планування, в тому числі фінансового,

ігнорування його призводять до значних, нічим не виправданих економічних втрат, і в кінцевому рахунку — до банкрутства.

Сучасні умови господарювання, за яких підприємства опинилися наодинці з невизначеним зовнішнім середовищем, непередбачуваною поведінкою інших суб'єктів ринкових відносин спонукали їх до впровадження та максимального розширення прогнозування і фінансового планування, подальшого удосконалення методології й методики розроблення як прогнозів, так і планів.

Отже, без фінансового планування не може бути досягнутий такий рівень управління економікою підприємства, який забезпечує підвищення її ефективності, успіх на ринку, розширення та оновлення матеріальної бази, успішне розв'язання соціальних питань, здійснення матеріального стимулювання працівників. Процес фінансового планування повинен відображати мету операційної та маркетингової діяльності підприємства, являти собою розробку системи різних за змістом і термінами дії фінансових планів, визначати обсяг фінансових ресурсів за джерелами формування і напрямками їх цільового використання залежно від розміру підприємства, форми господарювання, форми власності та поставлених завдань.

Кучерявчук Л.Я., магістр НТУ «ХП», Харків
Замула О.О., доцент НТУ «ХП», Харків

ЗМІСТ УПРАВЛІННЯ У ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В ролі системи управління виступає зовнішньоторговий апарат управління підприємства, а в ролі системи, якою управляють (об'єктом управління), виступають виробничі, функціональні та інші підрозділи даного підприємства, котрі приймають участь прямо чи через посередника в зовнішньоторгових операціях, з урахуванням вибраної зовнішньоекономічної стратегії.